

de bornholmske Fiskere, som de meget have ønsket. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at faa tilvejebragt en saadan lille Ændring i Konventionens Bestemmelser vedrørende Sildefiskeriet ved Bornholms og Sveriges Kyst.

Frederiksen: Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen). Efter de Bemærkninger, der fremkom fra den højtærede Landbrugsminister, skal jeg fatte mig overordentlig kort. En af de Hovedanker, det ærede Medlem for Helsingør fremdrog mod dette Forslag, var, at det kun indeholdt Konventionsbestemmelser overfor Sverige og ikke indeholdt Konventionsbestemmelser overfor andre Lande, hvorfra der fiskes i disse Vande, og herved sigtede det ærede Medlem vel til Tyskland, England, Holland og flere andre Stater. Ja, deri ere vi selvfølgelig alle enige, men det er ogsaa noget, som den næste Sag paa Dagsordenen skulde føre os til at naa. Det er ikke naaet endnu, men vi kunne alle være enige om Ønskeligheden deraf. Jeg er derimod ikke enig med det ærede Medlem, naar han mente, at det var aldeles uforsvarligt — jeg tror, han endog udtalte, at det slet ikke kunde lade sig gøre — at vedtage dette Forslag, før Loven om Saltvandsfiskeri var vedtagen. Jeg synes dog, der ikke er Anledning til at bruge saa stærke Udtryk om dette Forslag. Det ærede Medlem fremførte som Eksempel et bestemt Sted i Saltvandsfiskerilovforslaget, idet han nævnede, at § 12, 4de Stykke, kom i Strid med den foreslaaede Konvention. Dette kan jeg ikke se er rigtigt, thi i § 12, 4de Stykke, staar der, at i en stor Del af vore Farvande er det forbudt at fiske med Vaad i Tiden fra 14. December til 30. April. Men denne Konvention kommer ikke i mindste Strid dermed, den udvider kun yderligere Forbudet, idet den rent forbyder Aaret igennem i de Vande, der nævnes, at fiske med disse Vaad. Der kan altsaa ikke, synes jeg, paa Grundlag af dette Eksempel være Anledning til at gaa saa stærkt i Rette med det foreliggende Forslag. Men for øvrigt er der jo intet til Hinder for, da vi nu skulle til at behandle Forslaget om Saltvandsfiskeri, at det nærværende Forslag meget vel kan ligge nogle Dage, indtil man ser den Skæbne, Saltvandsfiskeriloven faar. Det

er da meget naturligt, som den højtærede Landbrugsminister udtalte, at man da bringer Loven om Saltvandsfiskeri i Overensstemmelse med dette Forslag. Det er en Selvfølge, at man ikke vedtager en Konvention i Dag og lovgiver om Saltvandsfiskeri i Morgen saaledes, at de to Love indeholde hinanden modsatte Bestemmelser vedrørende de samme Farvande. Men, som sagt, jeg ser ikke, at de gøre det, og det lykkedes ikke det ærede Medlem i sit ret udførlige Foredrag at overbevise mig om, at det er Tilfældet. Hertil skal jeg i alt Fald for Øjeblikket indskrænke mig overfor det ærede Medlem, eftersom jeg kan underskrive den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, hvortil mine kun ere Supplement.

Til det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) skal jeg sige, at jeg i min første Udtalelse ikke sagde noget om, at de bornholmske Fiskere vare særlig tilfredse med Bestemmelserne i Konventionen med Sverige. Det kan i og for sig være ligegyldigt, enten de ere særlig tilfredse dermed eller ej. Sagen er nemlig, at det foreliggende Forslag ikke i mindste Maade forandrer de nu bestaaende Forhold mellem de bornholmske Fiskere og Sverige, eller rettere, de Bestemmelser, det ærede Medlem omtalte, berøres slet ikke deraf. Om hvorvidt de hidtidige Bestemmelser ere heldige eller uheldige for Bornholm, skal jeg ikke udtale mig. Men naar det ærede Medlem siger, at de bornholmske Fiskere ere utilfredse med den nu bestaaende Tilstand, turde det være et Spørgsmaal, hvorvidt Utilfredsheden er saa velbegrundet, som de maaske mene. Thi naar svenske Fiskere have Lov til at fiske i Nærheden af Bornholm, have til Gengæld bornholmske Fiskere Lov til at fiske i Nærheden af Sverige. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem — og det udtalte jeg ogsaa før —, at det var ønskeligt, om den højtærede Landbrugsminister allerede nu havde faaet udvirket, at Fællesbestemmelserne gjaldt indtil Rønneby. Det vilde jeg anse for en Vinding for de bornholmske Fiskere. Men det er ikke nogen let Sag for den højtærede Landbrugsminister nu at naa dertil, idet det ikke alene er vor egen Regering og Rigsdag, der have med den Sag at gøre, men det er ogsaa den svenske Regering og Rigsdag, der skulle være med til en Forhandling derom. Jeg ønsker, som sagt, at denne Udvidelse kunde opnaas, for saa vidt det kan ske uden alt for stort Besvær, for ellers risikere vi